

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal nøjes med at henvise til de bemærkninger, jeg tidligere har gjort ved behandlingen af dette lovforslag. Jeg kan fortsat ikke tiltræde det.

Camre (S):

Vi har jo efterhånden været rundt om gymnasieskolelovgivningen nogle gange, og der er næppe meget nyt at føje til. Jeg har tidligere afvist forslag af dette indhold, fordi mit parti og jeg mener, at det vil være et brud på den reform, som ligger i folkeskolelovgivningen, og at det altså vil medføre en uønsket vanskeliggørelse af adgangen til gymnasiet.

Jeg må på den baggrund på mit partis vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Halvgaard (FP):

Formålet med dette lovforslag er at forhindre en devaluering af undervisningen på vore gymnasier, og derfor indebærer forslaget § 14 omtale af krav og betingelser for optagelse i gymnasiet, som vi mener er nødvendige.

Endvidere er der nogle mindre væsentlige ændringer, som jeg ikke skal komme ind på her, og jeg skal heller ikke forlænge debatten, men henvise til den tidligere behandling af lovforslaget og som medforslagsstiller anbefale, at man stemmer for en vedtagelse.

Bertel Haarder (V):

Til elever, der ønsker en boglig uddannelse, bør der stilles boglige krav. Det betyder ikke, at nogen som helst bliver forhindret i at få både oplysning og uddannelse. Der er vel ikke noget land i verden, der har et så broget og rigt udbud af enhver form for uddannelsesmæssig aktivitet med efterskoler, folkehøjskoler, aftenskoler og enkeltfagskursus osv. osv. som Danmark, og ingen bliver forment adgang dertil. Men gymnasiet er det sted, hvor der sker en forberedelse til en række lange, udpræget boglige studier, og derfor skal der stilles visse boglige krav til dem, der vil i gymnasiet.

Det er hovedsynspunktet i dette forslag, hvor venstre som bekendt er medforslagsstiller. Hvis der heller ikke i dette folketing kan skabes flertal for det, er forslaget et oplæg, et udgangspunkt for forhandlinger, som vi håber snart kan føre til, at vi får en ny gymnasielov.

Men ét er loven, noget andet er administrationen af uddannelserne. Jeg tror, kun de færre-

ste er klar over, at man, hvis man bliver optaget, kan blive gående i fulde 3 år, selv om man aldrig åbner en bog eller nogen sinde svarer på et spørgsmål. Men skal blot sidde den af i timerne, så kan ingen røre én. Man kan på den måde demoralisere klassen i 3 år. Der er gymnasierektorer, som til mig og også til ministeren har klaget over dette. Flere ville måske gøre det, hvis de turde. Det er et spørgsmål, om ikke dette problem er næsten lige så vigtigt som det, vi her diskuterer. Det er i hvert fald vigtigt for venstre, hvis vi senere bliver nødt til at lave forlig med regeringen om disse ting.

Men også administrationen af folkeskoleloven har afgørende betydning for den adgangstærskel til gymnasiet, som vi diskuterer. Hvis man sænker niveauet i folkeskolen, kan vi jo lave alle de lovbestemmelser, vi vil, lige meget hjælper det. Jeg står her med noget, som kunne ligne et godt eksempel på niveausænkning. Det drejer sig om 9. klasse prøven i diktat, som allerede har været fremme i spørgetiden i dag, hvor det i den nye bekendtgørelse af den 8. marts 1977 fremgår, at man nu ikke blot skal have ordbog med og bruge 20 minutter på at slå svære ord op, men også skal have dikteret tegnene. Man får altså ikke kun dikteret punktummer, men også kommaer. Jeg vil i den anledning spørge ministeren, om dette er udtryk for, at lærerne ikke længere skal tage tegnsætning alvorligt. Jeg tror, der er mange lærere, der har forsøgt at lære deres klasser sætningsbygning og tegnsætning, og som nu føler sig gjort lidt til grin af denne nye bekendtgørelse.

Jeg står med diktaten fra den statskontrolrede prøve efter 9. klasse i 1975, altså ikke realklassen, men 9. klasse, og dér står der udtrykkelig, at kommaer ikke skal dikteres. Der er altså tale om en nydannelse, som kunne tydes som et virkeligt eksempel på en niveausænkning. Det er jo vigtigt, når vi taler om gymnasieloven, fordi denne prøve efter vores mening skal spille en rolle i forbindelse med optagelsen i gymnasiet.

Jeg nævner det for at understrege, hvor afgørende administrationen af disse ting er, og for at understrege, at vi desværre er nødt til at følge disse ting med stor opmærksomhed, da nogle af ministerens planer med uddannelsessystemet jo ikke gør os helt sikre på, at hun af sig selv vil holde sig på forstandens brede landevej eller dydens smalle vej, eller hvad man nu skal sige, i dette spørgsmål.